

Х. Я. Гнот

Фахівець групи по контролю за виконанням
судових рішень Миколаївської виправної колонії
управління Державної пенітенціарної служби
України у Львівській області (№ 50)

КОНТРОЛЬ ТА НАГЛЯД ЗА ВИКОНАННЯМ СУДОВИХ РІШЕНЬ УСТАНОВАМИ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ В УКРАЇНІ

© Гнот Х. Я., 2016

Розглянуто сутність, класифікацію та значення контролю за діяльністю установ виконання покарань, досліджено проблему співвідношення контролю і нагляду, розкрито особливості прокурорського нагляду за додержанням законів в установах виконання покарань під час виконання судових рішень у кримінальних справах, відзначено роль інститутів громадянського суспільства у пенітенціарній діяльності держави.

Ключові слова: контроль, прокурорський нагляд, судові рішення, установи виконання покарань.

Х. Я. Гнот

КОНТРОЛЬ И НАДЗОР ЗА ИСПОЛНЕНИЕМ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ УЧРЕЖДЕНИЯМИ ИСПОЛНЕНИЯ НАКАЗАНИЙ В УКРАИНЕ

В статье рассматривается сущность, классификация и значение контроля за деятельностью учреждений исполнения наказаний, исследуется проблема соотношения контроля и надзора, раскрываются особенности прокурорского надзора за соблюдением законов в учреждениях исполнения наказаний при исполнении судебных решений в уголовных делах, отмечена роль институтов гражданского общества в пенитенциарной деятельности государства.

Ключевые слова: контроль, прокурорский надзор, судебные решения, учреждения исполнения наказаний.

К. Нгот

CONTROL AND SUPERVISION OF THE EXECUTION OF JUDICIAL DECISIONS BY PENITENTIARY INSTITUTIONS IN UKRAINE

The article presents the content, classification and meaning of the control over the activities of penitentiary institutions, examines the problem of the relation of control and supervision, considers the specific features of procurator's supervision over law compliance in penitentiary institutions in the execution of judicial decisions in criminal cases, highlighted the role of civil society institutions in penitentiary government action.

Key words: control, procurator's supervision, judicial decisions, penitentiary institutions.

Постановка проблеми. Важливу роль у забезпеченні законності та дисципліни у державі відведено таким інститутам, як контроль і нагляд. Варто зазначити їх особливе значення у діяльності установ виконання покарань, адже саме тут особа на підставі судового рішення підлягає найсуттєвішим обмеженням її прав порівняно із загальногромадянським статусом.

Аналіз досліджуваної проблеми. У юридичній літературі питання контролю та нагляду висвітлено у працях В. Б. Авер'янова, О. Ф. Андрійко, Ю. П. Битяка, І. Г. Богатирьова, А. О. Галая, В. М. Гарущака, Л. Р. Грицаєнка, Р. А. Калюжного, О. Г. Колба, А. Т. Комзюка, М. П. Курила, Р. В. Лемака, О. Р. Михайленка, Н. Р. Нижник, В. Л. Ортинського, О. І. Остапенка, А. Х. Степанюка, В. В. Сухоноса, В. Я. Тація, Х. П. Ярмакі та інших науковців.

Метою статті є визначення сутності і значення контролю та нагляду за діяльністю установ виконання покарань щодо забезпечення виконання судових рішень.

Виклад основного матеріалу. Розуміння сутності контролю та нагляду в теорії права є неоднозначним і, навіть, деякою мірою проблематичним. Практика нормативно-правового регулювання свідчить, що термін “нагляд” дуже часто вживається паралельно або ж у комплексі з поняттям “контроль”, що й створює певні труднощі при розмежуванні даних категорій і визначенні їх характеристик [1, с. 144].

Контроль – перевірка, облік діяльності кого-, чого-небудь, нагляд за кимсь, чимось [2, с. 451]. Наглядати – пильнувати, слідкувати за ким-, чим-небудь для контролю, забезпечення порядку. Стежити, спостерігати з метою нагляду [2, с. 555].

Складність чіткого розмежування понять “контроль” і “нагляд” зумовлюється тим, що вони мають практично однакове словникове значення. Ні назва органу, ні назва повноважень не є універсальним критерієм їх розрізнення як особливих видів діяльності [3, с. 169].

Незважаючи на досить часте ототожнення понять “контроль” та “нагляд”, значна кількість авторів вказує на їх відмінність, зокрема:

1) контроль проводиться широким колом органів, нагляд же здійснює єдиний державний орган – прокуратура;

2) контролюючий орган має право втручатися в оперативну діяльність підконтрольного об'єкта (іноді підміняючи собою керівний орган цього об'єкта) і самостійно притягувати правопорушників до юридичної відповідальності, тоді як прокуратуру позбавлено таких можливостей [4, с. 258];

3) контролюючі органи можуть перевіряти не лише законність, а й доцільність; мета прокурорського нагляду – слідкувати за дотриманням законності;

4) нагляд прокуратури стосується практично всіх сфер суспільних відносин (економічних, політичних, соціальних), натомість органи контролю спеціалізуються у конкретно визначених сферах суспільних відносин;

5) до предмета нагляду входить діяльність самих контролюючих органів, водночас протилежне виключається законом [5, с. 36–37].

Контроль як засіб забезпечення законності – це діяльність з перевірки фактичного стану справ на підконтрольному об'єкті, виявлення недоліків, помилок, зловживань, їх усунення, а також притягнення до відповідальності винних осіб. Контроль є найважливішою умовою забезпечення правильного і своєчасного виконання завдань, що стоять перед органами виконавчої влади.

Нагляд як засіб забезпечення законності в державному управлінні полягає у перевірці виконання законів піднаглядними органами, підприємствами, установами, організаціями [6, с. 471].

Контроль за діяльністю Державної кримінально-виконавчої служби України – це діяльність національних (внутрішньодержавних) та міжнародних інституцій, яка полягає у зборі та вивченні інформації про функціонування відповідного суб'єкта Державної кримінально-виконавчої служби України з наступним порівнянням отриманої інформації з встановленими вимогами і стандартами, яким повинна відповідати діяльність цього суб'єкта та визначенням допущених відхилень у разі їх наявності, з обов'язковим встановленням причиново-наслідкових зв'язків між діями або бездіяльністю і виявленими недоліками, завершенням чого має бути ознайомлення з результатами та висновками, надання корисних рекомендацій, а у разі необхідності й надання практичної допомоги з усунення виявлених недоліків [7, с. 8].

Залежно від суб'єкта, який здійснює контрольні функції, можна виокремити такі основні види контролю за діяльністю органів та установ виконання покарань: 1) міжнародний контроль; 2) державний контроль; 3) громадський контроль.

Існує декілька форм міжнародного контролю, серед яких перша – це періодичне подання державою доповідей про дотримання прав людини; друга – це повідомлення іноземних держав про порушення громадянських і політичних прав, застосування тортур, інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання; третя – індивідуальні скарги засуджених про зазначені вище випадки [8, с. 282–292].

Стаття 1 Європейської конвенції про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню передбачає створення Європейського комітету з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню. Комітет, шляхом здійснення інспекцій, перевіряє поводження з позбавленими волі особами з метою посилення, у разі необхідності, захисту таких осіб від катувань чи нелюдського або такого, що принижує їхню гідність, поводження чи покарання [9].

У п. 93 Європейських пенітенціарних правил зазначено, що умови утримання ув'язнених та поводження з ними мусять бути предметом моніторингу з боку незалежного органу або органів, які публічно оприлюднюють результати моніторингу [10].

Засуджені мають право звертатися відповідно до законодавства з пропозиціями, заявами і скаргами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій [11].

Т. В. Маматова пропонує трикомпонентне визначення поняття державного контролю: 1) державний контроль (правова компонента) – це реалізація функції втручання держави у діяльність організацій будь-яких сфер діяльності у разі виникнення загрози безпеці (людини, держави, навколишнього середовища); 2) державний контроль (функціональна компонента) – це процес вироблення коригувальних дій, що ґрунтується на порівнянні фактичного та заявленого стану об'єкта відповідно до визначених критеріїв; 3) державний контроль (інформаційна компонента) – це виявлення фактів або намірів, що можуть призвести до виникнення загрози безпеці (людини, держави, навколишнього середовища) [12, с. 13].

Серед органів державної влади, які здійснюють контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань, особливе місце належить Верховній Раді України, яка здійснює парламентський контроль [8, с. 283].

Відповідно до ст. 1 Закону України “Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини” парламентський контроль за додержанням конституційних прав і свобод людини і громадянина та захист прав кожного на території України і в межах її юрисдикції на постійній основі здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

Актами реагування Уповноваженого щодо порушень положень Конституції України, законів України, міжнародних договорів України стосовно прав і свобод людини і громадянина є конституційне подання Уповноваженого та подання Уповноваженого до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та їхніх посадових і службових осіб.

Особа, позбавлена волі, може звернутись із письмовим зверненням до Уповноваженого або його представників. У цьому разі до неї не застосовуються обмеження щодо листування. Звернення такої особи протягом двадцяти чотирьох годин направляються Уповноваженому. Кореспонденція Уповноваженому та його представникам від осіб, які затримані, перебувають під арештом, під вартою, у місцях позбавлення волі не підлягає жодним видам цензури та перевірок [13].

Відповідно до ст. 23 Кримінально-виконавчого кодексу України (КВК України), за діяльністю органів і установ виконання покарань здійснюється відомчий контроль вищестоящими органами управління і посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань [11].

Безпосередній контроль за діяльністю органів, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів здійснюють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, його територіальні органи управління [14].

Державна пенітенціарна служба України (ДПтС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції і який реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

ДПтС України відповідно до покладених на неї завдань: організовує та контролює виконання вироків суду та інших судових рішень і застосування передбачених законом засобів виправлення засуджених; забезпечує контроль за організацією охорони установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, дотриманням правопорядку та забезпеченням безпеки в них; організовує і контролює оперативно-розшукову діяльність органів і установ виконання покарань та слідчих ізоляторів; сприяє спостережним комісіям та громадським об'єднанням у здійсненні громадського контролю за дотриманням прав і законних інтересів засуджених під час виконання кримінальних покарань [15].

Комплексне інспектування установ виконання покарань здійснюється ДПтС один раз на п'ять років і один раз на два роки територіальними органами управління ДПтС [16].

Стаття 24 КВК України закріплює перелік осіб, які мають право без спеціального дозволу (акредитації) у будь-який час безперешкодно відвідувати установи виконання покарань для здійснення контролю та проведення перевірок [11].

Одним із видів державного контролю є судовий контроль. Особливість цього контролю полягає у тому, що він здійснюється не систематично, не повсякденно, а одноразово при розгляді справ [6, с. 502]. Судовий контроль за діяльністю установ виконання покарань може реалізовуватись шляхом здійснення правосуддя у формі цивільного, адміністративного та кримінального судочинства [8, с. 286].

У демократичному суспільстві процес формування політики, зокрема пенітенціарної, повинен відбуватися за безумовної участі інститутів громадянського суспільства [17, с. 14].

Статтею 25 КВК України передбачено, що об'єднання громадян та засоби масової інформації, релігійні та благодійні організації, окремі особи, можуть надавати допомогу органам та установам виконання покарань у виправленні засуджених і проведенні соціально-виховної роботи.

Громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань здійснюють спостережні комісії, які діють на підставі КВК України та Положення про спостережні комісії, яке затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 01.04.2004 р. № 429 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 10.11.2010 р. № 1042). У випадках, встановлених КВК України та законами України, громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань можуть здійснювати об'єднання громадян [11].

Завдання громадського контролю потребують застосування різноманітних методів діяльності спостережних комісій, серед яких значне місце займає моніторинг – основний метод, пов'язаний із практикою відвідувань місць позбавлення та обмеження волі та їх огляд щодо умов тримання засуджених. Такий огляд, як правило, засновується на зіставленні практики тримання із законодавчими нормами або з перспективними уявленнями [18, с. 36].

Головним завданням громадського контролю за особами, умовно-достроково звільненими від відбування покарання, має стати забезпечення належної реалізації правообмежень, що впливають з наявності судимості, закріплення результатів виправлення і ресоціалізації, дотримання цими особами встановленого в суспільстві правопорядку, недопущення вчинення ними повторних злочинів [19, с. 75].

Для надання допомоги адміністрації виховної колонії в організації навчально-виховного процесу і зміцненні матеріально-технічної бази колонії, здійснення громадського контролю та оцінки рівня дотримання прав людини, вирішення питань соціального захисту засуджених, трудо-

вого і побутового влаштування осіб, які звільняються, при виховних колоніях створюється піклувальна рада з представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій.

З метою підвищення ефективності виховного впливу на засуджених і надання допомоги адміністрації виховної колонії при відділеннях соціально-психологічної служби можуть створюватися батьківські комітети. Діяльність батьківського комітету визначається положенням, яке затверджує начальник виховної колонії [11].

Для забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики при ДПтС України і її територіальних органах управління діють громадські ради, які є консультативно-дорадчими органами.

За своїм конституційно-правовим статусом прокуратура в Україні не належить до жодної з гілок влади і, таким чином, посідає особливе місце в державному механізмі України як орган державної влади, який виконує тільки їй притаманні функції та повноваження, покладені на нього Конституцією та законами України [20, с. 21].

Однією із функцій прокуратури є нагляд за додержанням законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах, а також у разі застосування інших примусових заходів, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Повноваження прокурора під час нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень, пов'язаних з позбавленням волі, – це визначені законом його права і обов'язки, спрямовані на запобігання, виявлення та усунення всіляких порушень закону, які можуть виходити як від адміністрації, посадових осіб установ виконання покарань, так і від засуджених до позбавлення волі, поновлення порушених прав та вжиття заходів щодо притягнення винних до відповідальності [21, с. 10].

Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах в установах виконання покарань, шляхом проведення регулярних перевірок, а також у зв'язку з необхідністю належного реагування на відомості про можливі порушення законодавства, що містяться у скаргах, зверненнях чи будь-яких інших джерелах. У межах реалізації зазначеної функції прокурор має право залучати відповідних спеціалістів.

Письмові вказівки прокурора щодо додержання встановлених законодавством порядку та умов тримання осіб в установах виконання покарань, а також письмові вказівки прокурора, надані іншим органам, що виконують судові рішення у кримінальних справах, є обов'язковими і підлягають негайному виконанню [22].

У наказі Генеральної прокуратури України № 161 від 20.04.2016 року “Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян” вказано такі критерії оцінки ефективності наглядової діяльності: забезпечення об'єктивного, своєчасного і повного вжиття заходів щодо усунення порушень Конституції та законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; поновлення прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави; відшкодування завданої шкоди; притягнення винних до встановленої законом відповідальності [23].

Висновки. Аналіз юридичної літератури дозволяє зробити висновок, що дуже часто поняття “контроль” та “нагляд” не розмежовуються, їх використовують як синоніми. Не заперечуючи тісного зв'язку між цими термінами, вважаємо, що між ними існують суттєві відмінності. За діяльністю установ виконання покарань щодо забезпечення виконання судових рішень здійснюється міжнародний, державний та громадський контроль, а також прокурорський нагляд. Ефективність контролю за діяльністю установ виконання покарань залежить від: належного нормативно-правового регулювання; дотримання основних принципів контролю (постійності,

системності, об'єктивності, універсальності, дієвості, гласності); різносторонності форм і методів контролю; підвищення професійної кваліфікації працівників, які виконують контрольні функції. Важливу роль за додержанням законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах в установах виконання покарань відіграє прокуратура, яка наділена наглядовими повноваженнями.

1. Тюн В. М. Співвідношення контролю і нагляду правоохоронних органів у сфері охорони природи / В. М. Тюн // *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція.* – 2013. – № 6-1 том 2. – С. 144–147. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmtgu_jur_2013_6-1\(2\)_37](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmtgu_jur_2013_6-1(2)_37)

2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. – К. ; Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2004. – 1440 с.

3. Коруля І. В. Державний контроль та нагляд як ефективні засоби діяльності міліції у сфері протидії корупції / І. В. Коруля // *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Сер.: Право.* – 2014. – Вип. 25. – С. 168–171. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2014_25_42

4. Адміністративне право : підручник / Ю. П. Битяк (кер. авт. кол.), В. М. Гаращук, В. В. Богуцький та ін. ; за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гаращука, В. В. Зуй. – Х.: Право, 2010. – 624 с.

5. Грицаєнко Л. Державний контроль і прокурорський нагляд: сутність та співвідношення / Л. Грицаєнко // *Вісник Національної академії прокуратури України.* – 2012. – № 2. – С. 34–38. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnari_2012_2_8

6. Адміністративне право : навч. посіб. / О. І. Остапенко, З. Р. Кісіль, М. В. Ковалів, Р. В. Кісіль. – К.: Всеукраїнська асоціація видавців “Правова єдність”, 2008. – 536 с.

7. Сикал М. М. Контроль за діяльністю Державної кримінально-виконавчої служби України: правові та організаційні засади : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / М. М. Сикал; Національний авіаційний університет. – К., 2012. – 19 с.

8. Кримінально-виконавче право України : підручник. О. М. Джужа, І. Г. Богатирьов, О. Г. Колб, В. В. Василевич та ін. За заг. ред. докт. юрид. наук, проф. О. М. Джужа. – К. : Атіка, 2010. – 752 с.

9. Європейська конвенція про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню від 26.11.1987 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

10. Європейські пенітенціарні (в'язничні) правила від 12.02.1987 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

11. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

12. Єдинак Т. С. Контроль як функція державного управління: сутність та класифікація / Т. С. Єдинак, О. В. Павлишен // *Вісник Академії митної служби України. Сер.: Державне управління.* – 2011. – № 1. – С. 12–18. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vatcsidu_2011_1_2

13. Закон України “Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини” від 23.12.1997 р. № 776/97-ВР. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

14. Закон України “Про Державну кримінально-виконавчу службу України” від 23.06.2005 р. № 2713-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

15. Положення про Державну пенітенціарну службу України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 02.07.2014 р. № 225. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

16. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджені наказом Міністерства юстиції України від 29.12.2014 р. № 2186/5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua

17. Романенко О. В. Пенітенціарна функція демократичної правової держави та роль громадянського суспільства в механізмі її реалізації: автореф. дис. ... канд. юрид. наук / О. В. Романенко; Національна академія внутрішніх справ України. – К., 2004. – 21 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: i-rc.org.ua/files/personalii/romanenکو-o-v.pdf

18. Загальні засади діяльності спостережних комісій: науково-практичний посібник / О. В. Аннілогов, Ю. В. Кутєпов, І. С. Яковець, К. А. Автухов ; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – Х.: Право, 2014. – 284 с.

19. Краснолобов І. Актуальні питання організації та здійснення громадського контролю за поведінкою осіб, умовно-достроково звільнених від відбування покарання / І. Краснолобов, І. Яковець // *Вісник Національної академії прокуратури України.* – 2010. – № 2. – С. 74–79. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnaru_2010_2_15 20. Скрипнюк О. Конституційно-правовий статус прокуратури України: завдання, функції, повноваження / О. Скрипнюк // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2009. – № 2. – С. 21-27. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnaru_2009_2_6 21. Курило М. П. Прокурорський нагляд за додержанням прав та законних інтересів засуджених до позбавлення волі : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / М. П. Курило; Національна юридична академія України ім. Я. Мудрого. – Х., 1998. – 18 с. 22. Закон України “Про прокуратуру” від 14.10.2014 р. № 1697-VII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua 23. Наказ Генеральної прокуратури України № 161 від 20.04.2016 р. “Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов’язаних з обмеженням особистої свободи громадян”. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.gp.gov.ua/

REFERENCES

1. Tyun V. M. *Spivvidnoshennya kontrolyu i nahlyadu pravookhoronnykh orhaniv u sferi okhorony pryrody [The correlation of the control and supervision of law enforcement bodies in the sphere of nature protection]*. *Naukovyy visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu*, 2013, Vol. 6–1, pp. 144–147. Available at: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2013_6-1\(2\)__37](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2013_6-1(2)__37) (accessed 16.01.2016).
2. Busel V. T. *Velykyy tлумachnyy slovnyk suchasnoyi ukrayins'koyi movy [Big explanatory dictionary of modern Ukrainian language]*. Kiev; Irpen: Perun Publ., 2004. 1440 p.
3. Korulya I. V. *Derzhavnyy kontrol' ta nahlyad yak efektyvni zasoby diyal'nosti militsiyi u sferi protydyi koruptsiyi [State control and supervision as effective means of police activities in combating corruption]*. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu*, 2014, Vol. 25, pp. 168–171. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2014_25_42 (accessed 16.01.2016).
4. Bytyak Yu. P., Harashchuk V. M., Bohuts'kyi V. V. *Za zah. red. Bytyaka Yu. P., Harashchuka V. M., Zuy V. V. Administratyvne pravo [Administrative law]*. Kharkov: Pravo Publ., 2010. 624 p.
5. Hrytsayenko L. *Derzhavnyy kontrol' i prokurors'kyy nahlyad: sutnist' ta spivvidnoshennya [State control and prosecutor's supervision: the nature and correlation]*. *Visnyk Natsional'noyi akademiyi prokuratury Ukrayiny*, 2012, Vol. 2, pp. 34–38. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2012_2_8 (accessed 16.01.2016).
6. Ostapenko O. I., Kisil' Z. R., Kovaliv M. V., Kisil' R. V. *Administratyvne pravo [Administrative law]*. Kiev: Vseukrayins'ka asotsiatsiya vydavtsiv “Pravova yednist'”, 2008. 536 p.
7. Sykal M. M. *Kontrol' za diyal'nistyu Derzhavnoyi kryminal'no-vykonavchoyi sluzhby Ukrayiny: pravovi ta orhanizatsiyini zasady. Avtoref. dys ... kand. yuryd. nauk [Control over the activity of the State Penitentiary Service of Ukraine: legal and organizational principles]*. Kiev, 2012. 19 p.
8. Dzhuzha O. M., Bohatyrov I. H., Kolb O. H., Vasylevych V. V. *ta in. Za zah. red. dokt. yuryd. nauk, prof. Dzhuzhy O. M. Kryminal'no-vykonavche pravo Ukrayiny [Criminal-Executive law of Ukraine]*. Kiev: Atika Publ., 2010. 752 p.
9. *Yevropeys'ka konventsia pro zapobihannya katuvanniam chy nelyuds'komu abo takomu, shcho prynyzhuye hidnist', povodzhennyu chy pokarannyu, pryynyata 26.11.1987 r. [European Convention for the prevention of torture or inhuman or degrading treatment or punishment from 26.11.1987]*. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 12.01.2016).
10. *Yevropeys'ki penitentsiarni (v “yaznychni) pravyla, pryynyati 12.02.1987 r. [European prison rules from 12.02.1987]*. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 12.01.2016).
11. Verkhovna Rada Ukrayiny. *Kryminal'no-vykonavchyy kodeks Ukrayiny, pryynyaty 11.07.2003 r. № 1129-IV [Criminal-Executive code of Ukraine from 11.07.2003 № 1129-IV]*. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 02.01.2016).
12. Yedynak T. S., Pavlyshen O. V. *Kontrol' yak funktsiya derzhavnoho upravlinnya: sutnist' ta klasyfikatsiya [Control as a function of governance: essence and classification]*. *Visnyk Akademiyi mytnoyi sluzhby Ukrayiny*, 2011, Vol. 1, pp. 12–18. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vamcudu_2011_1_2 (accessed 25.01.2016).
13. Verkhovna Rada Ukrayiny. *Zakon Ukrayiny “Pro Upovnovazhenoho Verkhovnoyi Rady Ukrayiny z prav lyudyny”, pryynyaty 23.12.1997 r. № 776/97-BP [The Law of Ukraine “On the Commissioner of Verkhovna Rada of Ukraine on human rights” from 23.12.1997 № 776/97-BP]*. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 12.01.2016).
14. Verkhovna Rada Ukrayiny. *Zakon Ukrayiny “Pro Derzhavnu kryminal'no-vykonavchu sluzhbu Ukrayiny”, pryynyaty*

23.06.2005 r. № 2713-IV [The Law of Ukraine “On State Criminal-Executive service of Ukraine” from 23.06.2005 № 2713-IV]. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 11.01.2016). 15. Kabinet Ministriv Ukrainy. Postanova “Polozhennya pro Derzhavnu penitentsiarnu sluzhbu Ukrainy”, pryynyata 02.07.2014 r. № 225 [Resolution “Regulation of the State Penitentiary Service of Ukraine” from 02.07.2014 № 225]. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 04.01.2016). 16. Ministerstvo yustytitsiyi Ukrainy. Pravyly vnutrishn'oho rozporядku ustanov vykonannya pokaran', zatverdzeni 29.12.2014 r. № 2186/5 [Internal regulations of penal institutions from 29.12.2014 № 2186/5]. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 27.01.2016). 17. Romanenko O. V. Penitentsiarna funktsiya demokratychnoyi pravovoyi derzhavy ta rol' hromadyans'koho suspil'stva v mekhanizmi yiyi realizatsiyi. Avtoref. dys ... kand. yuryd. nauk [Penitentiary function of a democratic law state and the role of civil society in the mechanism of its implementation]. Kiev, 2004. 21 p. Available at: i-rc.org.ua/files/personalii/romanenko-o-v.pdf (accessed 03.02.2016). 18. Anpilohov O. V., Kutyepov Yu. V., Yakovets' I. S., Avtukhov K. A. Za zah. red. Stepanyuka A. Kh. Zahal'ni zasady diyal'nosti sposterezhnykh komisiy [General principles of monitoring commissions]. Kharkov: Pravo Publ., 2014. 284 p. 19. Krasnolobov I., Yakovets' I. Aktual'ni pytannya orhanizatsiyi ta zdiysnennya hromads'koho kontrolyu za povedinkoyu osib, umovno-dostrokovo zvil'nenykh vid vidbuvannya pokarannya [Current issues of organization and implementation of public control over the behaviour of persons conditionally-ahead of schedule released from punishment]. Visnyk Natsional'noyi akademiyi prokuratury Ukrainy, 2010, Vol. 2, pp. 74–79. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2010_2_15 (accessed 27.01.2016). 20. Skrypnyuk O. Konstytutsiyno-pravovyy status prokuratury Ukrainy: zavdannya, funktsiyi, povnovazhennya [Constitutional and legal status of Prosecutor's office of Ukraine: tasks, functions, powers]. Visnyk Natsional'noyi akademiyi prokuratury Ukrainy, 2009, Vol. 2, pp. 21–27. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2009_2_6 (accessed 25.01.2016). 21. Kurylo M. P. Prokurors'kyi nahlyad za doderzhannyam prav ta zakonnykh interesiv zasudzhenykh do pozbavlennya voli. Avtoref. dys ... kand. yuryd. nauk [Prosecutor's supervision over observance of rights and legitimate interests of convicted persons to imprisonment]. Kharkov, 1998. 18 p. 22. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakon Ukrainy “Pro prokuraturu”, pryynyaty 14.10.2014 r. № 1697-VII [The Law of Ukraine “On the Prosecutor's office” from 14.10.2014 № 1697-VII]. Available at: zakon.rada.gov.ua (accessed 11.01.2016). 23. Heneral'na prokuratura Ukrainy. Nakaz “Pro orhanizatsiyu diyal'nosti prokuroriv z nahlyadu za doderzhannyam zakoniv pry vykonanni sudovykh rishen' u kryminal'nykh spravakh, a takozh pry zastosuvanni inshykh zakhodiv prymusovoho kharakteru, pov“yazanykh z obmezhennyam osobystoyi svobody hromadyan” vid 20.04.2016 r. № 161 [Order “On the organization of activities of public prosecutors on supervision over the observance of laws at execution of court decisions in criminal cases, and when other coercive measures related with the restriction of personal freedom of citizens” from 20.04.2016 № 161]. Available at: www.gp.gov.ua/ (accessed 22.04.2016).